

28è. COMUNICAT. FRONT INTERNACIONAL

De l'octubre de 2017 en podem extreure dues grans conclusions en el camp de les relacions internacionals. La primera, del mateix 1-O, quan la discreta però directa intervenció d'alguns dels principals líders europeus van aturar, a primera hora de la tarda, la brutal intervenció dels cossos repressius de l'Estat espanyol, tot i que el mal ja estava fet, la jornada electoral ja havia quedat alterada. La segona, de la intermediació d'alguns mandataris europeus que va seguir a l'1-O quan la majoria d'ells considerava que el tema era un problema intern de l'Estat espanyol i que s'havia de resoldre des del diàleg i dins el marc legal establert.

Com a resultat de tot plegat i després d'aturar l'embranchada independentista, els poders de l'Estat van aplicar la seva interpretació del marc legal i entre el 155 i l'empresonament dels principals líders polítics que no van prendre el camí de l'exili, el moviment independentista va entrar en una dinàmica negativa de la que encara no n'ha sortit.

El projecte de Full de ruta de país que s'ha debatut en la primera part de la 2a. Conferència Nacional per l'Estat propi i que servirà de punt de partida de la segona part (1de juliol a 11 de setembre d'enguany), en relació al front internacional diu: El principal objectiu específic d'aquest front és aconseguir els suports internacionals suficients al reconeixement del nou estat, després de la instauració de la República catalana i la demostració que les noves institucions polítiques tenen capacitat per garantir el funcionament normal del país, en tots els àmbits i aspectes.

Aquest redactat és conseqüència directa de les conclusions extretes l'octubre de 2017: abans d'aconseguir cap suport internacional explícit, primer haurem de fer efectiva la instauració de la República catalana i, encara més important, haurem de demostrar que tenim el control del territori -el temps que faci falta- i la capacitat de garantir el funcionament normal del país. Només després d'això estarem en disposició d'aconseguir els primers suports internacionals en forma de reconeixement del nou Estat. Però no ens enganyem, la consolidació del nou Estat no vindrà pel reconeixement d'estats que no tenen pes en el concert internacional, sinó d'alguna de les tres grans potències mundials (EUA, Rússia o Xina) o d'algun dels estats que tenen un pes decisiu en la Unió Europea (especialment Alemanya o França) o, com a recurs alternatiu, de la Gran Bretanya o el Brasil.

Avui, això que anomenem ordre internacional, és més inestable que mai, almenys des de la caiguda del mur de Berlín, fa quasi 35 anys. Però es manté la regla bàsica: és pràcticament impossible no pertànyer a un dels grans blocs. Vist des d'aquesta perspectiva, el "bloc natural" o, l'alternativa menys dolenta per nosaltres és buscar el suport del bloc occidental, liderat pels EUA i al que la UE hi està integrat, per la via de l'OTAN (amb la guerra a Ucraïna ha quedat més clar que mai) i de nombrosos tractats, principalment econòmics. Sembla absurd, ara més que mai, diversificar els nostres esforços diplomàtics i creure que podem jugar massa cartes alhora.

Identifiquem i centrem les nostres energies en el què podem oferir, en com podríem contribuir per superar els grans reptes que te plantejats el planeta si fóssim independents i expliquem-ho als nostres potencials suports i que una Catalunya lliure de l'Estat espanyol tindria els recursos, les capacitats i els valors de qualsevol societat avançada i que els podríem ser molt més útils. Però tinguem les orelles ben obertes, per si de cas. L'escenari és convuls i tot és possible. Comencem a actuar amb mentalitat d'estat.

1er. de maig de 2023